

अनर्घस्य (3. अ + अनर्घस्य) adj. ohne Habe, mittellos, inops: आ अनर्घतो
अभि सति जन्मया ता अनर्घसः RV. 2, 23, 9. Nir. 3, 11.

अनर्घा f. indische Umschreibung von ἀναργή COLEBR. Misc. Ess. II, 529. Z. f. d. K. d. M. IV, 333. Ind. St. II, 234. Verz. d. B. H. 235, 28.

अनर्घिदुः (3. अ + अनर्घिदुः) adj. nicht trügend, nicht Unrecht thuerd:
राज्ञानावनर्घिदुः (die A. c. v. in) RV. 2, 41, 5.

अनर्घिमातवर्ण (अनर्घिमात [3. अ + अनर्घिमात] + वर्ण) adj. von unver-
wischter, frischer Farbe: सो अर्घा नपादनर्घिमातवर्णो ऽन्यस्यैविकृ तन्वा
विषेय RV. 2, 35, 13.

अनर्घिमास्त (3. अ + अनर्घिमास्त) adj. tadellos: अनर्घिमास्ता दिव्या यथा
विरू RV. 9, 88, 7.

अनर्घिमास्ति (3. अ + अनर्घिमास्ति) adj. dass.: अनर्घिमास्त्यभिमास्तिपा अन-
भिमास्तेन्यम् VS. 5, 5. NAIGH. 3, 8.

अनर्घिमास्तेन्य (3. अ + अनर्घिमास्तेन्य) adj. dass. s. u. अनर्घिमास्ति.

अनर्घिमास्त्य (3. अ + अनर्घिमास्त्य) adj. dass. NAIGH. 3, 8.

अनर्घिदुः (3. अ + अनर्घिदुः) 1) adj. a) nicht befestigt, nicht gebun-
den: रज्ज्वा CAT. Br. 3, 2, 4, 18. — b) nicht berichtet, nicht bezeichnet u. s. w.
— 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa उपकादि.

अनर्घीशु (3. अ + अनर्घीशु) adj. ohne Zügel: अनर्घो ज्ञातो अनर्घीशुरर्वा
RV. 2, 132, 5. 4, 36, 1. 6, 66, 7.

अनर्घ्यादृ (3. अ + अनर्घ्यादृ) adj. unerstiegen AV. 11, 7, 23. CAT. Br.
2, 4, 3, 7.

अनर्घ्यासमित्य (3. अ + अनर्घ्यासमित्य [अनर्घ्यासम् acc. von अनर्घ्यास Nähe
+ इत्य von इ gehen]) adj. in dessen Nähe man nicht gehen muss, den
man von fern zu meiden hat P. 6, 3, 70. Vārtt. 5.

अनर्घका (von 3. अ + अनर्घ) m. pl. eine Klasse von Göttern bei den
Buddhisten (die Wolkenlosen) BURN. Intr. I, 202. 613. LALIT. 143.

अनर्घि (3. अ + अनर्घि) adj. ohne Haue (oder ein anderes Werkzeug) her-
vorgebracht, vom Wasser der Wolke AV. 19, 2, 3.

अनर्घ m. ein Brahman TRIV. 2, 7, 2. — Wird in अ + नम nicht grüssend
zerlegt; vielleicht eine Zusammenziehung von अनर्घम.

अनर्घमितपच (3. अ + अनर्घमितपच [3. अ + मितपच]) adj. = मितपच geizig
RAMAN. zu AK. im ÇKDr.

अनर्घित्र (3. अ + अनर्घित्र) 1) adj. frei von Feinden, unangefeindet: यो
चक्र आत्मने ऽनर्घित्रो शचीपतिः AV. 12, 1, 10. ते पन्थानं जयेमानर्घित्रमेत-
स्कारम् 47. अनर्घित्रो राजा Nir. 1, 16. — 2) m. N. pr. Sohn Nighna's
und Bruder Raghū's HARIV. 819. Sohn Kroshṭu's 1906. der jüngste
Sohn Vṛshṇi's und Vater Çini's 1934. Vgl. VP. 424. 425. und dazu
N. s. — 3) n. Feindlosigkeit VS. 18, 6. AV. 6, 40, 3.

अनर्घीव (3. अ + अनर्घीव) 1) adj. a) ungeschwächt, kräftig, gesund RV.
3, 62, 14. इषेः 10, 17, 8. वाज्ञान् AV. 12, 2, 26. अनर्घीव ऽनर्घस्य नो देखनमी-
वस्य षुष्मिणाः VS. 11, 83. उपस्थास्ते अनर्घीवा धृष्टमाः AV. 12, 1, 62. VS.
1, 1. 4, 12. CAT. Br. 1, 9, 3, 20. 5, 2, 3, 10. 4, 2. — b) gedeihlich, munter,
fröhlich: स्वे त्रेत्रे अनर्घीवा वि राजा AV. 11, 1, 22. 3, 14, 3. अनर्घीवो ऽन-
मीवाः सुरतोः RV. 10, 18, 7. अनर्घीवा मोदिषीष्टाः सुवर्चाः AV. 2, 29, 6.
यत्सुपर्णा विवर्तवो ऽनमीवा विवर्तवः 30, 3. अस्मे धेहि क्षुमतो वाचमा-
सन्वृक्ष्यते अनर्घीवामिषाम् 10, 98, 3. — 2) n. unverkummerte Lage,
Gedeihen: स्वास्ति चास्मा अनर्घीवं च धेहि RV. 10, 14, 11.

अनर्घ (3. अ + अनर्घ) 1) adj. unbekleidet. — 2) m. Anhänger einer
besondern buddhistischen Secte: बौद्धविशेष इति सिद्धातशिरामणौ गोला-
ध्यायः ÇKDr. — Vgl. नम.

अनर्घ (3. अ + नर्घ) m. 1) schlechtes Regiment, schlechte Verwaltung:
(विनश्यति) समृद्धिरनपात् PAÑKAT. I, 185. — 2) unangemessenes Betra-
gen, Vergehen (व्यसन) AK. 3, 4, 151. H. an. 3, 477. MED. j. 66. अन्धम-
नयं कृत्वा व्यपत्रयसि R. 2, 57, 28. इत्थाकृणां कुले — संप्रातः सुमहानयम् ।
अनयो (SCHL.: dedecus) नयसंपन्ने यत्र ते विकृता मतिः 2, 12, 18. अनयेनाभि-
संयुक्ता 5, 24, 28. नयो ऽनयो वा जायते PAÑKAT. 289, 16. — 3) Noth, Elend
(विपद्) AK. 3, 4, 151. H. an. 3, 477. MED. j. 66. त्रिविदेतेन राज्ञ्यः सर्वेषा-
प्यनयं गतः M. 10, 95, 102. — 4) Missgeschick, Unglück (अशुभं देवम्) AK.
H. an. MED.

अनर्घय (3. अ + अनर्घय) m. N. pr. MAITR. Up. in Ind. St. I, 276. II,
393. ein Sohn Vāṇa's und Vater Pṛthu's R. 1, 70, 23. 2, 110, 9—11.
ein Sohn Sarvakarman's und Vater Nighna's HARIV. 818. ein Sohn
Sambhūta's VP. 371. LIA. I, Anh. IV. VI. X, N. 20.

अनर्घस्य (3. अ + अनर्घस्य) adj. ohne Wunde, heil: अनर्घेवैतद्वति यद-
भ्यङ्ग्य CAT. Br. 3, 1, 3, 7. ते वैतद्वत्करोति यद्व्यावनक्ति 10.

अनर्घल (3. अ + अनर्घल) adj. ungehemmt, frei H. 1446. तेन मखाय य-
ज्ज्वा तुरंगमुत्सृष्टमर्गलम् RAGH. 3, 39.

अनर्घ (3. अ + अनर्घ) adj. preislos, unschätzbar.

अनर्घराघव (अनर्घ + राघव Rāma) n. N. eines Dramas von Mūrāri
WILSON, Hindu Th. II, 375. fgg. Z. d. d. m. G. II, 343, No. 207, b. Ind.
St. I, 466. Verz. d. B. H. No. 530. 531.

अनर्घ्य (3. अ + अनर्घ्य) adj. unschätzbar KATHAS. 3, 42. Davon nom.
abstr. अनर्घ्यत्व HIT. Pr. 4.

1. अनर्घ्य (3. अ + अनर्घ्य) m. 1) Ungehöriges, Unnützes Nir. 9, 4, 10, 34. —
2) Nachtheil, Schaden, Unheil: अर्थानर्थकुम्भो बुद्धि M. 8, 24. एवं निष्फल-
मारब्धं केवलानर्थसंकितम् DAÇ. 1, 28. R. 2, 9, 29. 12, 52. 97. महान्तमनर्थं
प्राप्स्यसि PAÑKAT. 162, 8. तन्मे महान्तमनर्थः स्यात् 226, 12. अनर्थयिमागताम्
zum Unheil gekommen R. 3, 27, 1. अनर्थबुद्धि adj. 1, 2, 32. अनर्थबुद्धित्व
(Gegens. गुणसंस्कार) 5, 85, 5. एकैकमप्यनर्थाय किम् यत्र चतुष्टयम् HIT.
Pr. 10. दातुर्भवत्यनर्थाय M. 4, 193. R. 2, 12, 8. रावणानर्थमिच्छतः 5, 9, 40.
दावत्यर्थं निषेवते PAÑKAT. I, 379. ममानर्थद्वयमेतत्संज्ञातम् 225, 16. योऽनये-
यमनर्थश्च R. 6, 98, 26. Das Sprichwort रन्ध्रापनिपातिनो ऽनर्थः (Çik. 81, 8.)
oder किञ्चिद्वनर्थो बहूलभिवन्ति (PAÑKAT. II, 187. 246, 1. HIT. I, 198.) ent-
spricht dem deutschen ein Unglück kommt nie allein.

2. अनर्थ्य (wie eben) adj. 1) unnütz PAÑKAT. 248, 6. — 2) unglücklich:
शोकार्त्तानामनर्थानामेवं नः परिधावताम् R. 3, 73, 40. — 3) Unheil bringend:
सो ऽयं मूलकरो ऽनर्थः सर्वेषाम् R. 6, 21, 15.

अनर्थक (von 3. अ + अनर्थ) adj. gaṇa उरग्रादि 1) unnütz Nir. 1, 15. RV.
PRAT. 11, 35. P. 4, 1, 130. Vārtt. PAT. zu P. 2, 4, 66. R. 2, 20, 50. PAÑKAT.
183, 2. eitel, von keinem Werth: धिगिदं जीवितं लोके गतसारमनर्थकम्
BRĀHMAN. 1, 14. R. 2, 7, 24. — 2) bedeutungslos Nir. 1, 7, 9, 15. 10, 1. P. 1,
4, 93. sinnlos: प्रलापो ऽनर्थकं वचः AK. 1, 1, 5, 16, 21. H. 273. सार्थकान-
र्थकपद SIB. D. 69, 13.

अनर्थत्व (nom. abstr. von 2. अनर्थ्य). In der ersten Bedeutung erscheint
das Wort PAÑKAT. I, 158.